

Judith Wright
FÁJDALOM

Pain

Senki János hazatérve a háborúból az utcán sétált -
 a teste begömbült hatalmas sebe körül, akár egy íj -
 de a fejét egyenesen tartotta. Láttam lángoló,
 mozdulatlan szemét, akárha tigris vagy csillag sír.

Fájdalom, mi az? Megforgatott kasza a bordák alatt,
 puha robbanás a hasban, mai halált jelent,
 lódarázs a málnásban, kígyó a virágok között,
 jég a szív körül, a tüdő, mely áteresztí lélegzeted -
 az, ami szerelmet, éhséget, szomjat, gyűlölséget vezet;
 a ránk váró csapda, a reményen túli szakadék,
 milyen finoman sétálunk fölötte -
 a szöges ostor elől nincs az a váll, hol menedék...

Fájdalom, mi az? Ami életben tartja az osztódó amóbát
 a savban; fájdalom, ami a zsigereket
 bölcsességre kényszeríti: kardokból kerítés,
 mely a protoplazmától az emberig vezet.

Fájdalom: a kegyetlenül rádtörő sötétség, és az is, ami
 napfényre visz; fájdalom a sikátorokban késelő fekete Nem;
 fájdalom, ami csak azt tudja mondani:
Rosszul választottam, innen nincs hová mennem.

Senki János hazatérve a háborúból az utcán sétált,
 testét látomások tüze égette szinte a csontig.
 Éhség gyötörte, a szikrázó szemű halál -
 hogyan őrizzük meg magunkat az utolsó Fájdalom-pontig?

Ágh Edit • Bogács